

ישע

496

שלנו

496 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
אלול תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

נושים חיל

8

קורה מה

עולם של חיים ומוות

6

ברשת

אריאל גרוס

4

המייסדים

הרב אליעזר שנוול
ראש ישיבת ההסדר "מאיר הראל" במודיעין ואופקים

ברגעים אלה אי אפשר היה שלא לדמיין את המעמד שהתקיים במקום על הר גריזים והר עיבל ובעמק שביניהם, עם הכניסה של עם ישראל לארץ ישראל.

המצווה על מעמד הר גריזים והר עיבל מוזכרת בפרשתנו (כי תבוא, דברים כז), והישום שלה תואר בספר יהושע (פרק ח).

מה היה תכליתו של המעמד?

המעמד נועד לחידוש והעצמת הברית של עם ישראל עם הקב"ה, שנכרתה במעמד הר סיני, וחידושה עם הכניסה לארץ: "בשלשה מקומות נתנה התורה לישראל: בסיני ובאוהל מועד ובהר גריזים ובערבות מואב, ובכל אחד נכרתה ברית" (רש"י ברכות מח ב). הברית היתה בשבועה: "שכשנשבעו עתה בהר גריזים

על הפרשה - כי תבוא

חידוש הברית והמחוייבות מאז ולתמיד

בשביעי של פסח תשס"ב אחה"צ, בעיצומו של מבצע 'חומת מגן', החל קרב ההשתלטות על שכם. הטנק שלי ניצב על הר כביר, ומשם פיקדנו על ההתנהלות החטיבתית בצפון העיר. למרות קולות המלחמה אי אפשר היה להתעלם מהתמונה רבת ההוד שנשקפה משם. מולנו התנשא הר גריזים במלוא גודלו ומימינו הר עיבל. בתוך העמק נעו לוחמי אחד הגדודים בטנקים ובנגמשי"ם, מתוך מחוייבות מלאה ותוך כדי סיכון חייהם, בדרכם למשימה למען המדינה העם ושוב הארץ. הלוחמים שבאו מכל קצוות החברה הישראלית, נלחמו כתף אל כתף מתוך ערבות הדדית ומתוך אחריות על שלומנו של כלל ישראל.

קמפיין נוסף של השמאל עלה לאוויר לקראת שנת היובל לחזרת עם ישראל לחבלי מולדת ביהודה, שומרון והגולן. יוזמה חדשה, לפחות בצד שלהם, שקוראת לשאול את העם על עתיד האזור. נושא זה עלה בעבר כמה פעמים וכבר אז היו ארגונים וגופים שחששו ממשאל עם. לא יהיה מפתיע לגלות מי הם אותם ארגונים. השבוע בישעמדה מי מפחד ממשאל עם?

המשך בעמוד הבא

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
19:05	18:08	19:07	17:52
19:07	18:10	19:09	18:12
19:09	18:04	19:09	18:03

תזמון השבת

ישראל שלי במפות

סט מפות המתאר את תולדות מדינת ישראל במזרח התיכון וכולל עובדות ונתונים המוכיחים את הזיקה ההיסטורית, הבעלות המשפטית והחשיבות של ההתיישבות והשליטה ביהודה ושומרון.

ועכשיו במחיר מסובסד ובהוצאה חדשה!

מציגים את האמת כחול על גבי מפה!

להזמנות

052-5665052

78% בעד ריבונות במעלה אדומים

שדולת ארץ ישראל תוביל את "חוק מעלה אדומים" להחלת הריבונות הישראלית במעלה אדומים. "רצון העם ימומש ע"י הממשלה הימנית ביותר".

07:14 31/05/16 7, 72 בארץ השקל

הנקודה המעניינת והחיובית במהלך זה היא שגם בפינה השמאלית של עם ישראל זנחו כבר את אג'נדה 'אכיבוש' ומבינים שהדעות שלהם הופכות לקצת הזויות. לכן הם אומרים היום, לקראת שנת החמישים: "תראו עם ישראל, הסיפור קצת יותר מורכב, בואו תגידו לנו מה לעשות".

לנו יש הצעה מעשית. זה הזמן לממש את רצון העם, ולתת לימין לשלוט ולנהל את המדינה. בהנחה שהימין שולט, אז הגיע הזמן לעשות צעדים ראשונים לקראת העתיד, צעדים מוסכמים על הרוב, ולהתחיל בהחלת ריבונות על האזור. הכי טוב מעלה אדומים, תחילה.

"חשוב לומר כי האמת לאמיתה היא שאנחנו לא מפחדים ממשאל עם. אזרחי ישראל בעקביות מצביעים ימין, מתנגדים להקמת מדינת טרור מעל ראשי אזרחי גדרה-תל אביב-חדרה ולא מסכימים לחלוקת ירושלים וכניסתם של 'פליטים' חזרה לאזור"

להצעה זו אין גם שום יכולת יישומית. גם אם נניח שתוצאות משאל העם יהיו בעד הצעות השמאל, מה נעשה עם תוצאות אלו ועם מי ניכנס למשא ומתן? עם אבו מאזן, חמאס, מצרים, מרקל, אובמה, מדינות המפרץ, עם השיעים או עם הסונים? התוצאות לא ישנו כלום. רק יגיבירו את הוויכוח, הפערים והקיטוב במדינת ישראל, ללא כל תוחלת מעשית. לשם חותרים מארגי הקמפיין - לייצר ויכוח פנימי בתוך החברה הישראלית על עתיד האזור.

קמפיין נוסף מבית מדרשו של השמאל עלה לאוויר לקראת שנת היובל לחזרת עם ישראל לחבלי מולדת ביהודה, שומרון והגולן. יוזמה חדשה, לפחות בצד שלהם, שקוראת לשאול את העם על עתיד האזור. בסך הכול הגיוני, אז למה לא?

ראשית חשוב לומר כי האמת לאמיתה היא שאנחנו לא מפחדים ממשאל עם. אזרחי ישראל בעקביות מצביעים ימין, מתנגדים להקמת מדינת טרור מעל ראשי אזרחי גדרה-תל אביב-חדרה ולא מסכימים לחלוקת ירושלים וכניסתם של מאות אלפי 'פליטים' חזרה לאזור.

בסקר שפורסם לפני כחודש על ידי המכון הישראלי לדמוקרטיה, שאינו חשוד על אג'נדה ימנית, אפשר ללמוד קצת מי צריך לפחד ממשאל עם. ולא, זה לא המתנחלים. מהסקר עולה כי: רוב קטן של הפלסטינים (51%) ושל הישראלים כולל ערביי ישראל (58%), תומכים בפתרון שתי המדינות. התמיכה בחבילה להסדר קבע, המבוססת על סבבים קודמים של משא ומתן, נמוכה בהרבה מהתמיכה בפתרון שתי המדינות. רק 39% מהפלסטינים ו 46% מהישראלים תומכים בחבילה להסכם שלום.

ברוב הבחירות שנערכו בישראל מאז 1967 נבחרו ראשי ממשלה שהצהירו כי הם נגד הקמת מדינת טרור ביהודה ושומרון. רק לפני שנה וחצי התקיים כאן משאל עם גדול בהשתתפות 72% מהציבור, שהצביע לממשלה ימנית. אם נלך למשאל עם עמדת השמאל תנוצח, אבל החשש הוא שהיא לא תמוגר. בדרישה למשאל עם יש צביעות וחוסר תום לב. אלו שקוראים עכשיו למשאל עם, הם אותם ארגונים שהתנגדו לכך לאחר שאריק שרון נבחר על מצע ימני (דין נצרים כדין תל אביב) ומיד אח"כ נגב את דעת הציבור ובוחריו והחליט לגרש את תושבי גוש קטיף וצפון השומרון. הם אותם אלו שאיימו בבג"צ על חוק משאל עם הנוגע לנסיגה מגבולות ישראל הריבונית. אלו שכל הזמן רק מחפשים דרך לגרש תושבים ישראלים מיהודה ושומרון ולתת את האזור לערבים, הם שרוצים עכשיו משאל עם. למה שנאמין להם? יום אחרי שהם יפסידו, הם ימשיכו לתקוף ולייצר דה-לגיטימציה למדינת ישראל בעולם. תוצאות המשאל לא יעניינו אותם, כמו שתוצאות הבחירות לא שוות אצלם היום.

יש עוד עניין אחד חשוב שנקרא דמוקרטיה. מי שרוצה מדינה יהודית ודמוקרטית לא יכול להתעלם עכשיו מכך שעם ישראל הלך לבחירות ממש לא מזמן, ובחר ממשלת ימין רחבה. אז כשלא נוחה להם הדמוקרטיה הם רצים לבקש משאל עם? מי אמר שלאחר ההחלטה במשאל עם הם לא יחזרו לבקש משאל עמים בינלאומי או דברים דומים. כבר היום נשמעים טיעונים כאלו שההחלטה היא של כל העולם.

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון

הזבקות מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדוד
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

היו עד היום בתחומים שונים, כולל בתחומים הרוחניים, אולם הם גם עלולים לשחוק את המחוייבות המוחלטת לקב"ה ולקיום מצוותיו.

אנו חיים בדור שיש בו קושי לקבל מחוייבות, ארוכת טווח, בחברה, במשפחה, ובתעסוקה. גם כאשר קיימת מחוייבות היא סלקטיבית ואינה מוחלטת. דור שבו ה'אני' מקבל מקום מרכזי על חשבון הסביבה והחברה, ויש קושי לקבל מרות כלשהי.

בתקופה האחרונה מתגברת המודעות לכך שהקושי הזה מאתגר גם את העולם הדתי, בין היתר בתחום הקבלה המוחלטת של ההלכה והמחוייבות למצוות. האתגר הזה רובץ לפתחם של המחנכים שנדרשים לסלול דרכים חינוכיות וציבוריות לחידוש וחיווק הברית והמחוייבות המוחלטת גם כיום.

האלקית ולמערכת הערכים והמצוות שקיבלנו בסיני, כאומה וכפרטים. מחוייבות נבחנת במציאות כאשר קיומה כרוך במחיר אישי, או שהיא מנוגדת לאינטרסים האישיים ויש צורך בויתורים כדי לעמוד בה. על כן, לעיתים כדי לחזק את תוקפה של ההתחייבות והברית היא מגובה בשבועה.

הכניסה לארץ ישראל זימנה אתגרים חדשים שמאפשרים יצירה והזדמנויות חדשות אולם הם גם היו עלולים לשחוק את המחוייבות, ועל כן היה צורך במעמד חידוש הברית.

אמנם המצוה של מעמד הר גריזים והר עיבל היתה מצוה לשעתה ולא לדורות (רמב"ם סהמ"צ שורש ג) אולם גם בדורנו ('המכונה דור ה-Y') אנו מתמודדים עם אתגרים חדשים, מסוגים שונים הם פותחים אפשרויות ויוצרים הזדמנויות שלא

ובהר עיבל היתה התורה לפנייהם כתובה ונשבעו שיקיימוה" (רשב"ם דברים כז ח).

המעמד נועד גם להעצים את הערכות ההדדית בתוך עם ישראל: 'הנסתרות לד' אלקינו. ואם תאמרו מה בידינו לעשות אתה מעניש את הרבים על הרהורי היחיד, וכו'. והלא אין אדם יודע במשמוניו של חברו?! אין אני מעניש אתכם על הנסתרות שהן לד' אלקינו והוא יפרע מאותו יחיד. אבל הנגלות לנו ולבנינו וכו'. שאף על הנגלות לא ענש את הרבים עד שעברו את הירדן משקבלו עליהם את השבועה בהר גריזים ובהר עיבל ונעשו ערבים זה לזה" (רש"י דברים כט כח).

מה המסר של המעמד לדורות? המעמד היה של כלל האומה, שנועד לחזק את המחוייבות המוחלטת שלה לקב"ה ולקיום מצוותיו. המחוייבות היא 'קבלת עול' - וכפיפות למרות

הבית

הפארק

הקהילה

אכלוס מייד!

יחידות ענקיות עד 180 מ"ר

1,000,200 ₪ חל/מ

עלי פותחת לך דלת חדשה

פרויקט עלי על הפארק נותן לכם הזדמנות לבית במחיר שלא יחזור

**דירות
אחרונות
בפרוייקט**

רגע לפני השנה החדשה פרוייקט עלי על הפארק נותן לכם הזדמנות לבית משלכם עם תשואה יפה. דירות דופלקט ענקיות במחיר שלא יחזור. הישוב עלי נמצא במרחק 10 דקות בלבד מאריאל 50 דקות מתל אביב ומירושלים.

שלמה 052-8109575

מרכז מידע אמנה | **1-800-260-240** | www.amana.co.il

// מראיינות: יפעת בן ברוך ורננה הכהן-וולמן

"התקבלתם, אבל..."

השנה - שנת תשל"ט. כיוון שעתותיי הוקדשו אז ללימוד תורה (הייתי תלמיד בישיבת הכותל), התגוררה משפחתנו הקטנה - אשתי, אני ובתנו איילת - בדירה שכורה בעיר העתיקה בירושלים. בשלב מסוים הרגשנו שאנו רוצים שינוי - לעבור מן העיר ליישוב. פנינו אפוא ליישובים שהוקמו זה כבר באזור ירושלים. תחילה פנינו ליישוב הצעיר בית-אל. משבוששה תשובתם להגיע, פנינו לעפרה - שמנתה אז כ-70 משפחות - ונענינו. הזמנו לבוא ולשהות שם בשבת, למען נכיר את המקום ואת יושביו, ולמען יכירו הם אותנו. 'שבת קליטה' קראו לזה. באנו. בסעודות השבת התארחנו אצל משפחות ובתוך משפחות של פינחס ולרשטיין, שכיהן בתפקיד ראש המועצה, ובמוצאי שבת - התקבלנו!

אמנם הודיעו לנו שהתקבלנו, אבל אחרי שהודיעו, שאלו: "אולי אתם מתעניינים גם באפשרות להקים יישוב חדש?". האמת הייתה שהאפשרות הזאת לא עלתה כלל על דעתנו, אבל מטעמי נימוס לא הכרזנו על כך בגלוי, אלא הנהנו ואמרנו: "כן... ייתכן... יכול להיות שגם זה יתאים לנו...". אמרנו, ולא ידענו מה תחולל האמירה הזאת...

מבצע 'מכפיל'

באותה התקופה יזם 'גוש אמונים' מבצע התיישבות חדש, מבצע 'מכפיל' שמו. מספרם של היישובים בישי"ע עמד אז על 20, והרעיון שעמד בבסיס המבצע היה שיישובים שהתבססו במידה מסוימת, יפעלו להקמת יישוב חדש נוסף. במקום יישוב אחד - יהיו שניים. עפרה, שאנשיה חזורים התלהבות וחלוציות, נרתמה למשימה והחליטה לעזור לגרעין חדש להתגבש, ולכשיגבש - לתמוך בו בצעדי הראשוניים להקמת יישוב חדש. את כל זה לא ידענו כשענינו בשפה רפה "כן... ייתכן...". בקושי חלף שבוע מאותה האמירה, וכבר עטו עלינו, כמוצאי שלל רב, משה מרחביה וחורו שאג, שקיבלו עליהם את ריכוז הפעילות מטעם עפרה. הגם שלא תכננו זאת, מצאנו את עצמנו, במשך כתשעה חודשים, שקועים במאמץ אינטנסיבי למדי לגיבוש הקבוצה שתקים את היישוב החדש. קיימנו מפגשים בירושלים וגם בעפרה, שהייתה 'יישוב האם' שלנו. מספר החברים בקבוצה השתנה ממפגש למפגש. וכשמנתה הקבוצה 15-20 משפחות, חשבנו לעצמנו: "הנה, הגענו לגיבוש המיוחל", אבל אז חלה צניחה דרמטית, ובעקבות פרישה של רוב המשפחות מהגרעין, הסתכם מספרנו ב-5-6 בלבד. המאמצים שעשינו לגייס תגבורת נשאו פרי, ובזכותם הצלחנו 'לטפס' ולהגיע ל-10 משפחות. מניין משפחות סימן מבחינתנו 'אור ירוק' לעלייה על הקרקע.

ככל שנקרב לירושלים כן יטיב

החברים שהגיעו לקבוצה היו ברובם מירושלים ושאוף שהיישוב יוקם בנקודה הקרובה עד כמה

לשנת חיים אריאל

אזרח כוכב השחר אלול תש"ט

העברת הנקודה מידי הצבא לידינו נעשתה, כמקובל, בטקס צבאי למהדרין. הטקס נערך ברחבה הגדולה שלא הייתה אלא מדשאה, ליד הסלע הגדול שניצב במרכזו, שעליו הופיע הכיתוב: "כל מקום בו תאחזנה ידינו - לנו יהיה לעולמים". הדגל הועבר מידינו של מפקד ההיאחזות לידי של חברנו אפי פלס, שקיבל עליו את תפקיד מזכיר היישוב. פינחס ולרשטיין, יו"ר המועצה מטה בנימין, נשא מילות פְּרָדָה לחיילים: "אתם הגשמתם היום את ייעוד הנח"ל", אמר להם, ואז פנה אלינו והבהיר לנו את גודל האחריות המוטלת עלינו. הרגשנו שמעתה האחריות למקום הונחה על כתפיו - כתפי המשפחות המייסדות. באותו יום נכנס עמנו ליישוב שזה עתה קם, גם ספר תורה: ספר התורה שהיה שייך למר יצחק וייל, מראשוני 'חפץ חיים', שרצה בכל מאודו לקיים את המצווה החשובה: "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת - שנצטוונו להיות לכל איש מישראל ספר תורה", רצה ועשה. מר וייל היה... סבא של אפי פלס, מזכיר הגרעין. ההתרגשות שאחזה בו בראותו את נכדו ממשיך בדרכו ומקים יישוב בארץ ישראל, הניעה אותו להשאיל לנו את ספר התורה. הספר הוכנס אחר כבוד למשכנו, במועדון היאחזות שהוסב לבית כנסת, ומאז הגיע אלינו, הפכה 'ההשאלה' לתרומה, ויישובנו היה לבית הקבע שלו. אנשי עפרה השתתפו עמנו באירוע המרגש הזה, ותחושה כללית של התרוממות רוח אפפה את הכול. כשהחגיגה נגמרה והאורחים נסעו, ידענו: כאן ועכשיו מתחיל המבחן האמתי. האמנו והתפללנו שנעמוד בו. המשימה הראשונה שעמדה לפתחנו הייתה השמירה, והיא בוצעה בכוחות משותפים של אזרחים - חברי היישוב וחברים טובים מעפרה - ושל מעט חיילים, וכמובן - בתרומות מסודרות. בלילה הראשון רבים מאתנו לא עצמו עין מרוב ההתרגשות, אבל שישה מאתנו (היינו: 75% מהגברים ביישוב) לא עצמו עין מסיבה אחרת - הם ניצבו על משמרתם בלילו הראשון של היישוב החדש.

שאפשר אליה. שתי הנקודות שעמדו על הפרק היו שתי היאחזות נח"ל, האחת בכוכב השחר והאחרת ברימונים. סיימנו בשתייה וגיבשנו העדפה ברורה: רימונים! כיוון ששימשתי בתפקיד 'מזכיר היישוב' של היישוב שטרם הוקם, ניסחתי מכתב בקשה ושלחתיה למתניהו דרובלס, ששימש אז בתפקיד יו"ר המחלקה להתיישבות של הסוכנות. סירפתי לו על הקבוצה שהתגבשה והבעתי את רצוני-רצוננו לעלות לרימונים. התברר שגם בהתיישבות לא תמיד אפשר לקבל כל מה שרוצים. בתשובתו, הסביר דרובלס שהנקודות 'מוקצות' לתנועות ההתיישבות על פי החלטות קודמות, שחלקן קשורות לאופי היישוב המוקם. לדבריו, היאחזות רימונים יועדה לתנועת 'האיחוד החקלאי', ועתיד לקום במקומו יישוב בעל אופי חקלאי, ואילו היאחזות כוכב השחר מיועדת לתנועת 'גוש אמונים', והיישוב שמתוכנן לקום תחתיה - יישוב קהילתי. הוא ציין שאם תוותר תנועת 'האיחוד החקלאי' על הנקודה שהוקצתה לה ברימונים, ותחליט שאין בכוחה ליישבה, נוכל לקבלה, אך אם תרצה בה ותיישבה - שלה תהיה, כפי שנקבע בתכנית המקורית.

המסר הזה הגיע גם לאוזני אנשי 'האיחוד החקלאי'. החשש שמא תועבר הנקודה שנועדה להם לידיה של תנועת 'גוש אמונים' הניעם לפעול במרץ, ועד מהרה פעלו וגיבשו גרעין מטעם שיעלה ויתיישב ברימונים.

היאחזות הצבאית הופכת ליישוב אזרחי

בפגישות שקיימנו טרם עלייתנו לכוכב השחר, קיבלנו החלטות הנוגעות לאופי היישוב ולאופי תושביו. בי"ב באלול תש"ט עלינו לכוכב השחר חזורים באמונה להוציא את החלטותינו מן הכוח אל הפועל ולבנות יישוב לתפארת. באנו ומצאנו היאחזות מלפחות יפה, שבאותה שנה, הספיקה, טרם האזרוה, לנצח בתחרות הצהל"ית המסורתית ולזכות בתואר 'היאחזות הטובה'. ביתנים עשויים עץ וסביבם דשא ירוק ורענן, חדר אוכל מאובזר וגם מקלחות ושירותים ציבוריים.

טוטו טוטו טוטו

בריכה במסבך השחר ביום השני לעליה ברקע סי-בי-אל מעוצב

לימים נודע לנו שהסידור הזה, שהיה נוח מאוד לנו, העלה על איש המכולת היקר תרעומת מצד אחדים מאנשי יישוב. הללו טענו כנגדו שאת הסחורה המשובחת הוא מספק לאנשי כוכב השחר, ואילו לאנשי עפרה הוא משאיר את המשובחת פחות...

יש מי שגור בצריך רעוע, יש מי שוכן בתוך ארמון

האשקוביות הגיעו בשלבים. תחילה הגיעו 29 מבנים. רובם היו קטנים: היו בהם 3 חדרים ושטחם הכולל 45 מ"ר; 5 מתוכם היו מבנים 'גדולים' שהיו בהם 4 חדרים, והיו גם שתי 'זילות' שבכל אחת מהן 5 חדרים, והיא משתרעת על שטח נרחב - 70 מ"ר. האשקוביות הוצבו בשטח, אבל חיבורן לאספקת מים וחשמל התעכב. אמנם בביקורו כאן עם כמה מעוזריו, הבטיח מתתיהו דרובלם שהחיבור יושלם תוך שישה שבועות, אבל הבטחתו - החיבור - התממשה רק בחלוף כשמונה חודשים. השמחה שאפפה אותנו ש'בליל הסדר נסב לשולחן החג באשקובית' התבררה כשמחה מוקדמת.

גם בבניית בתי הקבע חלו עיכובים שלא תוכננו מראש. בשלב ראשון תוכנן לבנות 20-25 יחידות. נקבע שהבנייה תהיה 'חצי טרומית', סגולתה באפשרות לסיימה בזמן קצר. חשבנו שכעבור שנה מתחילת העבודה - יעמדו הבתים על תלם ויאוכלסו, דא עקא שהחברה הקבלנית "אבני מרום" שהחלה במלאכה בתרועה, פשטה את הרגל ועזבה את אתר הבנייה בקול דממה דקה. רוכשי הבתים נאלצו לחפש לעצמם קבלנים שיאותו להשלים את המלאכה שאחר החל בה. השנה הפכה לשבע שנים, ובשנת 1987 אוכלסו בתי הקבע הראשונים.

להימנות עם המייסדים

היום, כשהיישוב גדול, יכול מי שחפץ בכך לחיות את חייו מבלי להיות מעורב מאוד בחיי הציבור. הימנעות כזאת לא יכלה להיות נחלתם של ראשונים. הם עבדו קשה, אבל ראו, ועדיין רואים, שגר רב בעמלם. לשמחת, זכינו, משפחתי ואני, להימנות עם המייסדים. העשייה האינטנסיבית למען היישוב ותושביו הפכה את היישוב לחלק מתעודת הזהות שלי. ייתכן שבחיים בעיר הגדולה טמונות אפשרויות שאינן עומדות לרשותנו, ובוודאי לא עמדו לרשותנו תקופה ארוכה למדי. עם זאת, אם אניח אותן על כף אחת של המאזניים, ועל הכף האחרת אניח את חיי החברה והעזרה ההדדית שמאפיינים את כוכב השחר, אין לי ספק איזוהי הכף שתכריע.

יומיים מרגע כתיבתו, רכב מסוג 'טרנזיט', חדש ויפה שגון הבד' שלו בוהק למרחקים. גם טרקטור (זוכרים? היה פתק) הגיע כעבור זמן קצר, ולא לבד הגיע אלינו. בדומה למבצעים של היום '1+1' צורף אליו 'ציפור' שימושי, יעיל ומשמח: גיפ. הגיפ שימש אותנו לסיוורים בשטחי החקלאות ולהפגנת נוכחות, והטרקטור - לחרישה ולהובלת ציוד ביישוב.

כדי לזכות ביבול חקלאי, רצינו למהר ולזרוע לפני בוא החורף. אבל לפני שזורעים - צריך לחרוש. יצא אפוא משה מרחביה לחפש דיסק מחרשה במושבים שהכיר. ניר גלים וכפר עציון נרתמו לעזרתנו וכל אחד מהם סיפק לנו דיסק אחד. קיבלנו טרקטור נוסף משילה והעבודה החלה. משה מרחביה ויהודה עציון בילו שעות רבות בשטח ועבדו ללא לאות, ובהשלימם את מלאכת החריש, זרעו 500 דונם חיטה. אליעזר רוזנפלד ומושקו משילה זרעו כ-10 דונם בצל לזרעים, וכעת חיכינו לגשם. ולפני שירדו הגשמים, ולפני שנבטו הזרעים שזרענו, כבר שלחנו ידנו ו... קטפנו. חיילי הנח"ל עיבדו חלקת אדמה וזרעו בה ארטישוק. כשעזבו - הארטישוק טרם השלים צמיחתו, ומשהבשיל - נהנינו מפרי עמלם. היבול לא עלה על שולחנו. נהנינו ממנו בדרך אחרת: אפי, מזכירנו, זיהה את הפוטנציאל הכלכלי הגלום בו, ומיד עבר למעשים: כולנו נקראנו לקטוף, ומשהושלם הקטיף שלח אפי כמה מהחברים לשוק למכור את התוצרת החקלאית המשובחת ו'לקטוף' את תמורתה לתועלת קופת היישוב.

הדרך ארוכה היא ורבה

נושא השיחה השכיח ביותר בתקופה הראשונה היה הסעות וטרמפים ליום המחר. בתחום זה חשנו קושי של ממש. לרובנו לא היו מכוניות, והנסיעות היו ארוכות ומייגעות. כמעט כולם נאלצו להתמודד עם הקושי הזה: אני, שהייתי אז סטודנט לפסיכולוגיה באוניברסיטת בר-אילן, על אחת כמה וכמה. לאי פעם 'נתקעת' בלי טרמפ, והנסיעה לאוניברסיטה וממנה הפכה למסע מאתגר בכל יום מחדש. גם מי שזכו ומצאו עבודה בעפרה או במועצה, וגם כל מי שהמשיכו בעבודותיהם משכבר בעיר הקודש, היו צריכים להתמודד עם 'פרשת לך לך' ויציא. נסיעה ישירה לירושלים לא התאפשרה אז. נסענו דרך הכפר הערבי דיר-ג'ריר עד שהגענו לעפרה, מעפרה המשכנו לצומת אי"ש, ומשם - בטרמפים או בתחבורה ציבורית - לירושלים. חשוב לזכור שהצומת המדובר שכן בתוך רמאללה, ושם עמדנו והמתנו לטרמפים שיביאו אותנו למחוז חפצנו. רמאללה לא הייתה רק תחנה על ציר הנסיעה שלנו. היא הייתה גם 'מרכז קניות' קרוב. בתקופה זו, טרום 'הסכמי השלום', לא חישנו לעבור בה. נהגנו לקנות בחנויות שברמאללה פרות וירקות וגם חיתולים לתינוקות. גם את 'הטסט' השנתי למכוניות, למי שהייתה מכונית, עשינו שם. ובכל זאת, את רוב קניותינו נהגנו לעשות במכולת של עפרה.

לתוך 'טרנזיט', ששימש להסעות הילדים לנן בעפרה, הכנסנו כולנו את סלי הקניות שלנו. משפחה ומשפחה וסלה שלה. בתוך הסלים הוטמנו פתקים ובהם רשימות הקניות. הנהג הביא את סליו אל שלמה תנעמי, בעל המכולת, והוא מילא אותם בכל טוב, לפי בקשותינו. כשחזר הנהג הביתה, נהג להביא את הסלים ליעדם.

התארגנות ראשונית

נכנסנו לגור ב'סי-בי-אלים' שהשאיר הצבא - מבנים שכל אחד מהם נראה כקרוואן ארוך. חלונות ודלת יש בו, אבל חיבור למים - אין, עובדה שההשלכה המידית שלה לחיי המעשה הייתה שימוש בשירותים ובמקלחות ציבוריים, הצבת מכונות הכביסה במבנה השירותים הציבוריים וכמובן גם הקמת מטבח משותף. ביומנו השני החלטנו להכשיר את המטבח שהשאיר לנו הצבא. הפשלנו שרוולים וניגשנו לעבודה. הימים ימי 'החופש הגדול', והילדים - גם הם זקוקים לתעסוקה. ואיזו תעסוקה עליה יותר מברכה? על כר הדשא רחב הידיים ('היהאחזות הטובה', זוכרים?) הצבנו ברכה ומילאנו אותה מים. הילדים חגגו, והובנו צריך להשגיח על קהל הממתרחצים... שינסו מותנינו לעבודה. באותו יום הצטרפה אלינו משפחת הרוביץ, והייתה גם קבוצה שמצאה דרכה אלינו... להקה מרשימה של זבובים וצרעות. 'אם הרוב היה קובע, הזבובים כבר מזמן היו מגרשים אותנו מפה', התבדחנו. גם בלילה הזה לא הקדמנו לעלות על יצוענו. גם אחרי שהפעילות בדשא שככה, חשמלאי ושרברב מעפרה, ולצדם רוב המבוגרים - המשיכו לעבוד, ולעבוד, ולעבוד.

השבת הראשונה

בליל יום שישי התכנסו כל נשות היישוב במטבח המשותף. מטרת הכינוס, שנמשך עד חצות הלילה, הייתה: הכנת תפריט לסעודות השבת ל-40 סועדים. איך הגיע מספרנו ל-40? אל משפחות הגרעין הצטרפו הורים של כמה מהזוגות, משפחות אחדות מעפרה (ביניהן משפחות מרחביה וגרינהוט) שבאו לחזק (ברוח), וגם 7 חיילים שבאו לחזק (בביטחון) ולסייע בשמירה. משה מרחביה, המלווה שלנו מטעם "אמנה", שהיה הכוח המוביל והרוח החיה, כונד ב'מפטיר' ובתפילת מוסף. לאורך השבת ליוותה אותנו הרגשה מיוחדת.

השבת חלפה. שבוע חדש התחיל בביקור חשוב של אריק שרון ועוזרו אורי בר-און. הם סיירו בשטח והעלו אפשרויות של פיתוח חקלאי וסלילת כביש לירושלים. בתום הסיור הכנסנו אותם למטבח להתכבד בפת במיונז. זה מה שיש (שב אתנו כאן...) האוויר היה אוויר של חודש אול, אבל האווירה הייתה אווירת ערב חג הפסח. ידי כולנו היו עסוקות בקרצוף ובשפשוף, בהברקה ובצחצוח של הקרוואנים שהגיעו, ובהגיעם חוברו מיד לתשתיות המים והגז. כשמלאכת הניקיון הושלמה, והקרוואנים הבהיקו והדיפו ריחות 'רצפז', 'רם' ו'אקונומיקה', התחלנו להעביר אליהם את חפצינו. הארוחות המשותפות בחדר האוכל היו פתרון מצוי ליימים הראשונים, אבל כולנו שמחנו לעבור לקרוואנים ולסעוד בחיק המשפחה.

חקלאות

בצום גדליה הגיעו אלינו שני נציגים מ'חבל ירושלים' של הסוכנות: יצחק עפר, המנהל, ועמו סגנו ישעיהו נון. ישעיהו נתפס בעינינו כ'אבא' מסור ודואג שמסוגל לפתור כל בעיה ולהיענות לכל בקשה בעזרת... פתק: צריך טרקטור? ישעיהו נותן פתק; קשה בלי תקשורת? ישעיהו נותן פתק לטלפון; זקוקים לאמצעי תחבורה והובלה? ישעיהו כותב פתק לרכב. והפתקים פעלו את פעולתם. הפתק האחרון, למשל, הניב, כעבור

עולם של חיים ומוות

אחר כך נתפס הגב, קצת מעל המותן. ובסוף, שריר האמה של היד החותכת עם הקאטר את הפלדה. תוך דקות, גם אתה הופך לסוג של לכוז; בין תקוות המשפחה שתוציא את יקירם בחיים לבין הקושי הפיזי והמנטאלי שאתה חווה. הצעות עזרה זורמות אלינו כמבול מכל רחבי המדינה. חברות בטון, מנופים, גרנטורים, קבלנים, כולם רוצים לעזור. העם מתגלה במלוא תפארתו במצבים כאלו. בתי קפה וקיסוקים שולחים לאורך הלילה קפה, שתיה ואוכל. אזרחים מוסרים לידנו ברחוב עוגות שנאפו במיוחד עבורנו. **09:00**. עבודות החילוץ הופכות קשות יותר - החום, הריח והמראה ההולך ונחשף של גוף הלכוז. ניסים נכנס שוב לפיר.

ניסים הוא סוג של אגדה גם ביחצ"א. החילוץ הראשון שלו היה בפיגוע בשגרירות ישראל בארגנטינה ב-92'. הוא ממעט לדבר. צנוע, חזק, ואיש מקצוע נדיר. אני מזהה שניסים לא מנסה לחמוק ממגע עם גופו של הלכוז. אם צריך לנתק גוש בטון מאחורי הראש, רוכן ניסים בזהירות מעל האדם. גופו נוגע לא נוגע. הוא מקפיד שלא לפגוע בגוף הלכוז גם אם הוא אינו בין החיים. אם צריך לנסר פלדה המהודקת לגוף. משחיל ניסים פיסת מתכת בין גוף האדם לדיסק החותך. הוא מפעיל את המכשירים בעדינות כזו שאני פתאום חושב על המילה "קדושה". יש ממש במילים "קדושה החיים" גם כשמחלצים גופת אדם מת.

גם בשעות הבוקר ממשיכים ניסים, חוסיין, שיין ואיציק לפנות את הר הבטון העוטף את הלכוז תוך שהאתר רוחש חיים. באותה השעה מנסרים יתר המחלצים קורות בטון וקודחים מחילות תחת הקרקע. דרכן הם משתחלים לחיפושים אל מיקומם המשוער של יתר הלכוזים.

בשעות הצהריים הולך ונחשף החלל סביב הלכוז. הוא מוק לפינוי, גופו חופשי עכשיו ממלכודת הברזל והבטון. המחלצים עוטפים את גופו בעטיפת ניילון לבנה. חובקים-מחבקים אותו על אלונקות הפינוי שהוכנסה לפיר ונושאים אותו החוצה.

אנו עולים למעלה. לרחוב הברזל. בית קפה עליז. תור לאיים קפה שעוד לא מוכן. אני פוגש מכר שממרה לציין שהוא חזר זה עתה ממוץ לארץ. אני מהרהר לרגע ומשיב, "גם אני".

האפשרויות. דיווחי משפחה. רישום מעסיקים. תיעוד שיחות, ווטסאפים ועדי ראיה. תוך שעות ספורות מתייצבים הנתונים. 74 אנשים היו בחניון. 2 לכודים חולצו בחיים. עוד שניים נמצאו הרוגים. חסרים ארבעה. מתחיל המרוץ נגד הזמן. מנופי ענק מוצבים מעל האתר, משלשלים נימי פלדה עצומים ומעלים מכולות של פסולת.

16:30. יחידות לאיכון טלפון סלולארי מצביעות על מיקומו המשוער של אחד הלכוזים. בן דודו של הלכוז נמצא לידנו בסמוך לערמת פסולת בניין ענקית. הוא בחיים? שואל הבן דוד. מקווה, אני עונה. אני באמת מקווה. אנחנו מתחילים לחפור לנקודה המשוערת משני הצדדים. מנהרות צרות מתחת לבטון ולאדמה, כשטונות של הריסות מעלינו. המבנים הנוותרים נבדקו על ידי המהנדסים והוגדרו מסוכנים מאוד. הופכים את הכוח למוקף מכל עבריו בסכנה. כל קדיחה בסמוך למבנה מפוררת עוד כמה אבנים משרידי החיבורים.

מודדים מערייית תל אביב ממוקמים בפינות האתר ומנטרים את תזוזת הקירות. כל רעידה מסוכנת. ממקמים צפייתנים לזיהוי הסדקים ומחלקים משרוקיות להתרעה.

22:00. יש משהו, צועק המ'פ חוסיין. אני מאיר פנימה, אל תוך פיר שנחפר מזה 4 שעות. רקמת בד כחולה. חוסיין ממשיך לחפור. אחרי כמה דקות מתגלית כתף. ברור שהלכוז אינו בין בחיים. אלימלך פייגין נכנס איתי לסבב חפירה לפיר. רתך אומן בן 62. גופו הצנום והנערי מנוגד לזקנו הארוך והלבן והוא מומחה בניית ברזלים בלהבה. סוג של קוסם שממייס פלדות. אתה יודע, הוא שואל אותי בקול מתנגן, 3 סנטימטר מהאף שלי בתוך החלל הדחוס, היום יש לי יום הולדת. אני יודע שאלימלך, כמו רבים מהמשוגעים שנמצאים באתר, נדחס לתוכו פיזית ונפשית, והלכוזים הפכו בתוך שניות של קריסה לחלק מרכזי בחייו. הוא לא ייצא מכאן בלי לחלץ את הלכוזים.

הפיר הוא חלל עבודה צר מאוד ומחניק שמאפשר רק עבודת כפיים עדינה. לפעמים באצבעות. צריך לפרק את הבטון. לחתוך את הפלדה ולפנות את הפסולת הנוצרת ולחשוף אט אט את גופו של הלכוז. למחלץ נתפסים קודם כל שרירי התאומים ברגליים.

רחוב הברזל. יום שני. **16:00**. על קרקעיתו של בור ענק שפעם היה חניון, בעומק של ארבע קומות מתחת לפני הכביש של רחוב הברזל. כמה ברזל תחתינו. רמת החייל. תל אביב. ארבע שעות ו-37 דקות מרגע הקריסה. אתר ההרס בשטח של כחמישה דונם. חתך התקררות לאורך שרירי השלד ההרוס סביבנו, מלמד על מה שנמצא תחתינו. "פנקייק", מכנים זאת אנשי החילוץ. רצף שכבות המהודקות זו לזו. השכבה ראשונה בת כשני מטרים של אדמת חמרה שיועדה להוות גינה עליונה. השכבות הבאות הן תקרות החניון שקרסו זו על גבי זו, עוד כמטר וחצי של בטון ופלדה, צינורות מים וחשמל. מתחת לשכבה התחתונה יש מי תהום. שבור רצפה אחת יותר מדי, והאתר מוצף.

עשרות מחלצים כבר סורקים אחר סימני חיים נוספים, מעבר לאלו שהתגלו ברגעים הראשונים לפינוי, לרותם, לאורי, ללוחמי האש, למד"א, לאותם אנשים שהגיעו תוך דקות לבנין המזדעזע וזינקו במורד המדרגות המתפוררות. מתגברים על חוסר הוודאות והפחד, רצים לעבר קריאות העזרה. להציל חיים. בקומות הראשונות, סמוך לגרם המדרגות, התגלו שני אנשים, לכודים ברשת ברזל ותחת קורות בטון. בפעולה מהירה נשלפו כלי חיתוך ושבירה קלים והם חולצו תוך דקות. כשמחלץ יוצא למשימה, מברכים אותו "תציל חיים". הנה, ניצלו חיים ראשונים.

בתום הסריקה הראשונית, קומה מינס ארבע, התגלו שרידי אדם שנמחץ למוות תחת הקומות במשקל מאות טונות שצנחו מטה בתוך פחות מעשר שניות. המראה מזעזע והמחלצים מכסים את גופותו בריגשות. הוא לא חיולץ עכשיו. יש אולי אנשים חיים שממתינים לנו והזמן דוחק. יחד עם לוחמי האש והשוטרים, המחלצים שהגיעו ראשונים הם מהיחצ"א. הם אזרחים רגילים ביום יום ושייכים ליחידת המילואים המנוסה של פיקוד העורף. במקרה אסון הם לובשים ווסט חילוץ וקסדה, ומגיעים ללא קריאה לאתר.

אתר. הוא הכינוי ל"מקום". אבל למחלצים כאן, הוא פלנטה של ממש. עולם של חיים ומוות. של קושי ותקווה.

בחפץ של מח"דן, אמיר אולו, מפקד האירוע, בונה את תמונת המצב. התחקור מנוהל בכל ההצלבות

מה יקרה

יום חמישי | ד' תשרי

ואני תפילתי

כינוס תפילה עבודה והכנת הלב לימים מוראים בהשתתפות הרב יצחק מנדלבאום, הדסה פרומן, הרב דוב זינגר ועוד. קטעי תפילה שירים ופיוטים עם עמיר בניון. יום שלישי, כד' אלול, 27/9/16, מתנ"ס אפרת. כניסה חופשית בהרשמה מראש, 02-9934810

השקה

השקת הספר 'מקום' של עפרה לקס - סיפורו של גוש קטיף שאנשיו קמים כל בוקר לעשייה ליחד ולקהילה. הספר מתאר את המסע אותו עברו קהילות גוש קטיף מיום הגירוש. בהשתתפות הרב יגאל קמינצקי, השר אורי אריאל, הרב זאב קרוב ועוד. כד' אלול, 27/9, בשעה 17:00 מרכז קטיף בניצן. פרטים והרשמה 08-9738000

לזכרו של חנן פורת

במלאת חמש שנים לפטירתו של הרב חנן פורת יערך לזכרו ערב של רוממות רוח והתעוררות לקראת שבת שובה ויום הכיפורים. בהשתתפות: אהרון רזאל ושולי רנד רבנים, חברי כנסת ואישי ציבור. יום חמישי, ד' בתשרי תשע"ז, 6/10 באולם טדי בבנייני האומה בירושלים. לכרטיסים, חפשו בגוגל: חנן פורת.

תפילת חנה

האירוע המסורתי השנתי לנשים בשילה הקדומה - תפילת חנה. במקום בו נאמרה תפילת חנה לפני אלפי שנים, נערך אירוע תפילה ושירה בהשתתפות: הרבנית ימימה מזרחי, יונתן ואהרון רזאל, ריקה. כה' אלול, 28/9, אתר שילה הקדומה, בשעה 20:00, פרטים והרשמה בטלפון 02-5789111/2

אהרון רזאל

מארח את

שולי רנד

יום חמישי | ד' בתשרי, 6.10
בנייני האומה, ירושלים

פתיחת דלתות

20:30

בהשתתפות:

תחילת הערב

21:00

שר החינוך נפתלי בנט, שר החקלאות אורי אריאל רבנים, חברי כנסת, אישי ציבור ובני משפחה דברי קישור והנחייה: סיון רהב-מאיר

אלא

מתוך

שמחה

ערב של אור וטוב בימי התשובה

הערב יתקיים לזכרו של **הרב חנן פורת ז"ל** במלאת חמש שנים לפטירתו

לרכישת כרטיסים חפשו בגוגל: **חנן פורת**

כולנו מצילים את דוד

דוד יפה, בן 10 חודשים, נולד עם מום נדיר המחבר בין הוושט למערכת הנשימה

רק ניתוח יקר בכוסטון יכול להציל את חייו! שם יש לניתוח 100% הצלחה. כדי להצליח הוא צריך אתכם! **סלפון לתרומות 03-925050**

דוד יכול להיות בריא

קו לחיים
המרכז הלאומי לטיפול במום נדיר

בכל תרומה יש לציין שהתרומה היא עבור קו לחיים - דוד יפה | התרומות מוכרות לצורכי מס לפי סעיף 46 באמצעות שיק: לרשום לפקודת קו לחיים, יש להוסיף בכתק מצורף שהתרומה היא עבור דוד יפה

כתובת למשלוח: רח' גונן 15, פתח תקווה מיקוד 49170 | **ניתן לתרום דרך האתר:** www.kavlachayim.co.il/davidyafe | **בהעברה בנקאית:** חשבון בנק המועלים סניף 532 | מספר חשבון: 533488 | שם החשבון: קו לחיים עבור דוד יפה לצורך שליחת קבלה, נא לשלוח את פרטי התורם למייל: kavlachayim@kavlachayim.co.il יש לציין שהעברה נעשתה עבור דוד יפה | **עפ"י החלטת הרבנים ניתן לתרום ממעשר כספים | סלפון לתרומות: 03-9250500**

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

דיאלוג בתל אביב השבוע אירח ראש עיריית תל אביב **רון חולדאי** את ראשי מועצת יש"ע למפגש וסיוור בעיר תל אביב. הסיוור החל בסקירה של חולדאי על העיר תל אביב מהקמתה ועד היום עם דגשי הפעילות של העירייה כיום. בהמשך ביקרו ראשי הרשויות בבית ספר מיוחד למדעים חמד"ע ובו תוכנית לימודים ומעבדות משוכללות ללימודי כימה ופיזיקה, ובאתר חפירות מנהרת הרכבת הקלה ליד דרך איילון. אחר הצהרים ערכו המשתתפים סיור מעורר עיניים ושיח במוזיאון הישראלי במרכז יצחק רבין **1**. בתום הסיוור נפגשו חברי המועצה עם **דליה רבין** ביתו של ראש הממשלה לשעבר העומדת בראש המרכז. **רבין** ברכה את חברי המועצה: "אחרי 20 שנים לקחתי על עצמי להביא להדברות עם הקהל הדתי לאומי והמתיישבים. המוזיאון הישראלי במרכז יצחק רבין הוא מקום מפגש, ויש לנו על מה לדבר, כי לכולנו חשובה הארץ הזו ואם לא נדבר ונקשיב נפסיד את המפעל הציוני הגדול שכולנו מושקעים בו בדם יזע ודמעות. טבעי שיהיו לכם הערות והארות, ושלא נסכים על הכל, אבל העיקר שנתחיל את השיח הדמוקרטי ונמשיך בו". **יוחאי דמרי** ראש מועצה אזורית הר חברון הודה בשם מועצת יש"ע לרבין על הביקור במוזיאון והוסיף: "כשאנחנו יודעים לנהל שיח נדע גם להיות חלוקים. השנה נציין חמישים שנה לששת הימים, ו-450 אלף מתיישבים צריכים להגיד תודה לאבא שלך יצחק ז"ל על המהלכים שלו ועל מפעל ההתיישבות. אני מקווה שזו רק ההתחלה ולמרות חילוקי הדעות השיח, גם אם הוא נוקב, חייב להמשיך"

השדולה בשטח שדולת ארץ ישראל בראשות **ח"כ יואב קיש** וח"כ **בצלאל סמוטריץ'** בלווי כ-100 פעילים ממרכז הארץ ערכו ביום שני סיור במועצה האזורית הר חברון. במהלך הסיור שמעו סקירה מראש המועצה **יוחאי דמרי** על התפתחות האזור למול האתגרים הביטחוניים והמדיניים, הגיעו לאתר המורשת הלאומית בסוסיא שם סיירו בבית כנסת

העתיק ושמעו הרכה על הממצאים היסטוריים במקום המלמדים על חיים יהודים שהיו במקום. במהלך הסיור הגיעו חברי הכנסת והמשתתפים למתחם חמולת נוועג'ה לסקירת הבניה הבלתי חוקית הפלסטינית במקום אשר מונחת בימים אלו לפתחה של בג"צ. שבמהלך סקירה של ראש המועצה הגיעו פעילי שמאל קיצוני וערבים עם דגלי אש"פ ותקפו מילולית את הקבוצה **2**. פעילי השמאל קראו קריאות בגנות ישראל ואף נשאו שלטים נגד תנועת רגבים שליוותה את הסיור. לאחר מכן המשתתפים הגיעו למערת המכפלה והרימו כוסיט לשנה החדשה בהשתתפות **הרב אליעזר וולדמן**, **הר"כ שולי מועלם**, **הר"כ אמיר אוחנה**, **הר"כ נורית קורן**, **מלאכי לוינגר**, **אברהם בן יוסף**, **אבי רואה**, **שילה אדלר**, **אורית סטרוק** ועוד. את הסיור חתמו בביקור חירום בשכונת 'נתיב האבות' שכונה בגוש עציון עליה הכריז בג"צ לפני שבוע כמיועדת לפינוי. **ח"כ יואב קיש**, יו"ר שדולת א"י אמר: "אנו עדים היום למראה חריג של השתלטות בלתי חוקית של פלשתינאים על שטחי דרום הר חברון - פנינת עתיקות של ההתיישבות היהודית לפני יותר מ-1500 שנים. אני מרכז את כל הכוחות והמאמצים למנוע את המגמה הזו - והיא תיעצר. אני מברך את כל עם ישראל בברכת שנה טובה, תחל שנה וברכותיה."

הכל תקין בטקס שהתקיים השבוע בבנייני האומה בירושלים, העניק שר הפנים אריה דרעי, תעודת הוקרה על ניהול תקין למאה ושבע רשויות מקומיות מכל רחבי הארץ. בין הרשויות שזכו בפרס היו 14 מישי"ע שקיבלו פרס ניהול כספי תקין בגין עמידה מלאה בבחינת כלל הנתונים: אורנית, אלקנה, אפרת, אריאל **3**. בית אל, גוש עציון, הר חברון, מגילות ים המלח, מטה בנימין, מעלה אפרים, בקעת הירדן, קדומים, שומרון. מודיעין עלית קיבלה תעודה בגין שיפור המערכת הכספית.

מניתוח נתוני הרשויות שזכו בפרס עולה כי 60 אחוז מהרשויות המקומיות ביהודה ושומרון היו בין הרשויות

המצטיינות, ואילו שיעור הרשויות הזוכות בפרס מתוך כלל הרשויות בשאר אזורי הארץ (שאינם יו"ש) עומד על 40 אחוז בלבד. **אבי רואה** ראש מועצה אזורית מטה בנימין ויו"ר מועצת יש"ע אמר: "שנה אחר שנה זוכות הרשויות ביהודה ושומרון בפרסים בכך באה לידי ביטוי העבודה האחרת של ראשי ועובדי הרשויות, בטיפול בכספי ציבור ובניהול המערכת המוניציפאלית. עמידה בעדיי ניהול תקין חשובים להתפתחות ההתיישבות ולאיכות החיים של קרוב לחצי מיליון תושבי יהודה ושומרון, אך גם להתנהלות התקינה של כל המערכת המוניציפאלית במדינת ישראל"

סביבה ממוחזרת איגוד ערים לאיכות סביבה שומרון יחד עם ראשי רשויות ומנהלים מ-15 הרשויות המקומיות באזור שומרון ובנימין ערכו כנס בנושא קידום מחזור פסולת **4**. במהלך היום דנו המשתתפים בשיפור מערך המחזור של הארצות באמצעות חב' תמיר, למידת עמיתים על השיגים וחסמים בתהליך האיסוף והפינוי. **איצה מאיר**, מנכ"ל איגוד ערים לאיכות סביבה שומרון הפתיע בנתונים חדשים: "המוטיבציה למחזור באוכלוסייה הישראלית ביו"ש נמצאת במקום הראשון. למרות שחוק הארצות הוחל באזור יו"ש למעלה משלוש שנים לאחר שחוקי ונכנס לתוקף בשאר אזורי הארץ, נמצא כי אחוזי המחזור בישובי יו"ש גבוהים ושיתוף הפעולה של הציבור ברב הרשויות המקומיות באזור טוב מאד"

עושים חיל ישיבת בני חיל קדומים פתחה את השנה בתנפה מתחדשת עם ראש ישיבה חדש **הרב שמואל קנר**. השבוע אירחה הישיבה את הרוריו של ברקאי שור הי"ד שנהרג במבצע "צוק איתן". להורים הצטרפו חבריו לנשק מחטיבת "כפיר", מפקדים וחיליים רובם עולים חדשים **5**. התלמידים שמענו סיפורים על ברקאי הי"ד, ולאחר מכן הפעילו החיליים את כל התלמידים בפעילות חברתית מגבשת, מסע אלונקות וארוחה משותפת.

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן **תמונות:** מירי זחי, ארכיון כוכב השחר, איתן אלחדד, ב"ס שדה כפר עציון, איגוד ערים לאיכות הסביבה, טוב ראי, מאיר אליפור **הפקה:** יש שחר **הפקות:** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

מועצת יש"ע המוציא לאור: **ביהודה ושומרון וחבל עזה** רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
מועצת היישובים היהודיים
 www.myesha.org.il